

[Justitsministeren.]

ærede Medlem: Der kan den højtærede Justitsminister se, hvad der kommer ud af hans Løsladelser, se i Tønder, det er Varulve, den højtærede Justitsminister har løsladt, se hvilke forfærdelige Konsekvenser det har haft. Altsaa først bebrejder det ærede Medlem mig, at jeg ikke har løsladt. Derefter, naar jeg dog har løsladt i enkelte Tilfælde, bebrejder han mig Konsekvenserne af disse Løsladelser, idet han siger, at det er Varulve.

Jeg kan ikke se andet, end at det er den forfærdeligste Karusseldans, det ærede Medlem opfører her, og jeg vil gerne endnu om dette Spørgsmaal minde om, at det ærede Medlem ikke kan komme uden om, at han, da vi havde dette Forslag om Løsladelse til Behandling, naglede mig fast til, at jeg ikke maatte løslade, uden at Tiden for udstaaet Varetægtsarrest var i nøje Overensstemmelse med den Dom, som man maatte vente.

Jeg skal nævne som et enkelt Eksempel, hvad det ærede Medlem udtalte Sp. 1511: „...det er paakrævet, at den højtærede Minister udtaler sig klart om Spørgsmaalet, og at Paragraffen, som den nu bliver, ikke benyttes til utidige Løsladelser, men kun benyttes til Løsladelser, som jeg udtrykte mig før, i Tilfælde, hvor der allerede er udstaaet saa lang en Varetægtsarrest, at den i Løsladelsens Øjeblik kan kompenseres med Straffen.“ Det ærede Medlem naglede mig ikke een Gang, men Gang paa Gang til, at i større Udstrækning maatte Justitsministeren ikke løslade. Og saa kommer det ærede Medlem nu og bebrejder mig, at jeg ikke har løsladt i større Udstrækning!

Naar det ærede Medlem endelig siger, at jeg ikke har givet Direktiver til Statsadvokaten i Sønderjylland efter den Løsladelseslov, der blev gennemført i December, er det helt forkert. Det har intet med Virkeligheden at gøre. I samme Øjeblik denne Lov var vedtaget, kaldte jeg Rigsadvokaten til mig og bad ham om at instruere Anklagemyndighederne i Sønderjylland om at undersøge, i hvor mange Tilfælde der kunde ske Løsladelser efter denne Lov, men jeg understregede samtidig over for ham, at nu vilde vi ikke have Vrøvl fra det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen, og derfor maatte han nøje følge de Direktiver, som det ærede Medlem havde givet med Hensyn til Lovens Fortolkning. Saa bliver hele Takken derfor, at det bliver bebrejdet mig af det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen, at jeg ikke har løsladt i meget større Udstrækning. Man kan nok sige, at det er en utaknemmelig og

haard og bitter Skæbne at være det ærede Medlems Efterfølger som Justitsminister. Man har Indtryk af, at for det ærede Medlem gælder det om at gøre Vanskelighederne saa store som muligt for sin Efterfølger. Jeg tror ikke, det ærede Medlems Position her i Rigsdagen gavnes ved, at han skaber denne Følelse.

Selvfølgelig har vi ogsaa løsladt nogle i Sønderjylland. Der er løsladt i alt 209, og jeg faar stadig Rapport om dem, der er løsladt. Det bliver, som Loven blev beskaaret af det ærede Medlem, ikke mange, der er blevet løsladt i Kraft af Tjenestens Kortvarighed eller Beskaaffenhed, kun 42. Disse 42 falder ind under de 209, der i alt er løsladt, men jeg kan ikke sige, om de falder ind under de mildere Domme, som det ærede Medlem nævnte nu i Dag; jeg vil dog mene, at der er Sandsynlighed for, at dette er Tilfældet.

Maa jeg endnu sige, at man maa ikke tro, at jeg ikke staar i stadig Kontakt med Anklagemyndigheden og Rigsadvokaten. Som jeg nævnte i Formiddags, holder jeg stadig Møder med dem. De sidste Møder var den 16. April og den 9. Maj, og jeg har igen efter disse Møder i Sønderjylland, i Haab om at tilfredsstille det ærede Medlem Hr. Hjerminde, instrueret Anklagemyndigheden om, at den skal gøre alt for at fremme Sagerne i Sønderjylland saa meget som muligt, den maa forcere dem frem i størst mulig Udstrækning, og jeg har instrueret Anklagemyndigheden om, at den skal bruge Loven af December 1945, hvor Varetægtsfængslet maa antages at svare til den Straf, der kan ventes ved Dom, i størst mulig Udstrækning (Hjerminde: Hvorfor ventede Ministeren saa længe?). Jeg ventede ikke saa længe, ærede Medlem! Det ærede Medlem Hr. Hjerminde synes at mene, at han udfylder en smuk og venskabelig Mission over for mig ved stadig at foreholde mig, hvad jeg har gjort med Hensyn til at holde Anklagemyndigheden til Ilden. Jeg har Forstaaelsen af, at det sker ud fra de ædleste og bedste Følelser hos det ærede Medlem, men det sker i saa stor Udstrækning, at det ligesom bliver lidt anstrengende med al denne Kærlighed, saa jeg vil bede det ærede Medlem om, at Kærligheden bliver lidt afkølet og bliver lagt lidt paa Is!

Det ærede Medlem spurgte, hvorfor der først skete noget den 16. April. Vi har sandelig ogsaa før den 16. April, som jeg sagde før, holdt Møde paa Møde i Ministeriet med Anklagemyndigheden, baade i December og Januar Maaneder, og stadig er det fra min Side indprentet, at man skulde